

אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות
מחבר הספר "דע לך בני"

פרשת בחקתי

"וְשָׁמַמְוּ עָלֶיהָ אֲבוֹתֵיכֶם"

הרמב"ן ברח מספרד הבנויה והתוססת עקב ויכוח עם הנוצרים. הוא הגיע לארץ ישראל באחת מתקופות השפל שלה, וגילה את העזובה והשממה כאן. פתאום הבין את גודל ושגב הקללה בפרשת בחקותי - שהיא בעצם ברכת אהבה אדירה של הארץ לעמה.

את רשמיו ממה שראה הביע הרמב"ן באגרת ששלח לבנו:

"יברכך ה' נתאן בני וראה בטוב ירושלים... ומה אגיד לכם מעניין הארץ? כי רבה העזובה וגדול השמאון. וכללו של דבר: כל המקודש מחברו חרב יותר מחברו. ירושלים חרבה מן הכל, וארץ יהודה יותר מן הגליל... ומי שזיכני לראות ירושלים בחרבנה הוא יזכנו לראות בבניינה ותיקונה בשוב אליה כבוד השכינה."
הרמב"ן האמין כי דווקא מצבה העגום של הארץ הוא הנותן מקום לתקווה. ממרחק הזמן ניתן לומר כי רוח נבואה שרתה על הרמב"ן בשעה שכתב דברים אלו.

הממלוכים, שכבשו את הארץ מידי הצלבנים, החליטו להחריב במכוון את אזור מישור החוף מחשש למסעי צלב נוספים מרחבי אירופה. לשם מימוש תכנית זו שכר השליט הממלוכי ביברס סתתי אבן ובנאים על מנת להרוס את המצודות המצויות לאורך החוף. הנמלים בקיסריה ובעתלית מולאו באבני החומות, וכך נמנעה האפשרות לעגון בהם. בעקבות החורבן נעתקו היישובים ממישור החוף אל פנים הארץ, ומישור החוף נהפך לשומם ברובו. ברור אפוא כי דברי הפסוק "וְשָׁמַמְוּ עָלֶיהָ אֲבוֹתֵיכֶם" התקיימו במלואם.

אולם, בשל האירועים שתיארנו, כשחזר עם ישראל לארצו בראשית העלייה הראשונה היו מישור החוף והעמקים שוממים מאדם. עובדה זו אפשרה לאותם עולים לקנות קרקעות ולפתח יישובים באזורים אלו, ולהפוך את מישור החוף למרכז היישוב היהודי.

אלץ ישראל של היומ?

לוחי הקדושה הטובה עליה זיכר הרמב"ן

mottizol@gmail.com

054-5773002